

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ CİNSİYET VE ÖĞRENİM GÖRDÜKLERİ SINIF DÜZEYLERİ BAKIMINDAN ÖĞRENME STİLLERİNİN İNCELENMESİ (MAKÜ ÖRNEĞİ)

Fethi ÇELİK*

Harun ŞAHİN**

ÖZET

Araştırmanın amacı, MAKÜ Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği öğretmen adaylarının, Kolb Öğrenme stilleri içerisinde tercih ettikleri baskın öğrenme stillerini belirlemek; öğrenme stilleri ile cinsiyet ve öğrenim görülen sınıf düzeyleri arasındaki farklılıkları araştırmak üzere yürütülmüş tarama modeli bir çalışmadır. Araştırmaya 2010-2011 Öğretim Yılında Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümüne kayıtlı 81 öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmada, veri toplama aracı olarak Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçe 'ye çevrilmiş olan Kolb Öğrenme Stili Envanteri (ÖSE) kullanılmıştır. Veriler frekans, yüzde değerleri ve Ki-Kare Bağımsızlık Test Teknikleri kullanılmıştır. Elde edilen verilere göre, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği öğretmen adaylarının en çok "Özümseyen", en az ise "Yerleştiren" öğrenme stiline sahip oldukları tespit edilmiştir. Araştırma ile Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve bileşenlerinde cinsiyete ve öğrenim gördükleri sınıf düzeylerine göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Anahtar Sözcükler: *Öğrenme, Öğrenme Stilleri, Kolb Öğrenme Stilleri*

ABSTRACT

The aim of the study, which is conducted through screening model, is to reveal the dominant learning styles, which teacher candidates from MAKU Faculty of Education Physical Education and Sports department prefer among Kolb Learning styles and to explore the differences between learning styles, gender and class levels. 81 students studying at Physical Education and Sports department during the Academic Year of 2010-2011 participated in the study. In the study, Kolb Learning Style Inventory (KLSI), translated into Turkish by Askar and Akkoyunlu (1993), was used as data collection tool. In data analysis, frequency, percent values and chi square independence test techniques were used. Considering the collected data, it is determined that among the teacher candidates from Education Physical Education and Sports department 'Assimilating' learning style is the most dominant and 'Accommodating' learning style is the least dominant learning style. The study revealed that there is no meaningful variation between the learning styles and components of the teacher candidates from Education Physical Education and Sports department based on gender and class levels.

Key Words: *Learning, Learning Styles, Kolb Learning Styles,*

* Yrd. Doç. Dr., Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Burdur: fcelik@mehmetakif.edu.tr

** Yrd. Doç. Dr., Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Burdur: harunsahin@mehmetakif.edu.tr

1. GİRİŞ

Son yıllarda eğitim alanında oldukça geniş kabul gören yapılandırmacı eğitim anlayışına göre öğrencinin bilgiyi aktif olarak yapılandırması düşüncesi, öğretmen ve öğrenci rollerinde de önemli değişmelere yol açmıştır. Yapılandırmacı anlayışa sahip öğretmenlerin, öğrenenlerin bireysel farklılıklarına uygun seçenekler sunması, ancak her öğrenenin kendi kararını kendisinin oluşturmasında yol gösterici ve rehber olması gerekmektedir. Bu bağlamda öğrenenlerin hazır bulunuşluk düzeyleri, önceki yaşantıları, öğrenme stilleri öğrenmelerine yön veren etmenlerdendir. Öğrenenler kendi kararını kendileri alırlar (Oğuz, 2004; Prawat, 2008; Yaşar, 1998). Öğrenme sürecinde her insanın öncelikle kullandığı farklı türden yol ve yöntemler bulunmaktadır. Kişilere göre farklılıklar gösteren bu öğrenme biçimi o bireyin öğrenme stili olarak görülür. Bazı araştırmacılara göre (Dunn, Beudury ve Klavas 1989), öğrenme stili bireyin imzası gibi olup, öğrenme ortamının bilimsel yöntemlere göre seçilmesine ve düzenlenmesine önemli katkı sağlar.

Farklı öğrenme biçimlerine ve bireysel özelliklere sahip öğrenciler için buna uygun öğrenme ortamları ve yaşantıları düzenlemenin, öğrenme güçlüklerini tanımanın gerekliliği günümüz eğitim anlayışında hayli önem kazanmıştır. Bu bağlamda öğrencilerin öğrenme stillerine uygun bir öğretim hizmeti sağlamak, akademik olarak başarılarının artması yanında, farklı olana karşı hoşgörü geliştirme, daha disiplinli olma, öğretime karşı olumlu tutum geliştirme gibi boyutlarda da artışı beraberinde getirmektedir (Given, 1996:21).

Eğitim öğretim ortamında öğrenciler, sahip oldukları bedensel, zihinsel özellikler ile farklı yetenek, beceri, zeka, tutum ve sosyal değerleri ile zengin bir sosyo-kültürel çevre oluşturmaktadırlar. Bir yaşama modeli oluşturan bu sosyal yapıda öğrencilerin sahip oldukları bu farklılıklar, aynı zamanda onların öğrenme süreçlerini ve bu sürecin basamaklarını da etkilemektedir. Öğretmen yetiştiren bir eğitim kurumunda ‘istendik yönde davranış değişikliği kazandırmak’ amaçlanıyorsa, öncelikle her öğrencinin öğrenme stili belirlenmeli ve buna uygun bir öğretim gerçekleştirilmelidir. Eğitim kurumları öğreticilerinin de kendi öğretim stillerinin bilerek ve mesleki formasyon yeterliğini ve becerisini kullanarak bu sürecin etkin bir ögesi konumunda rol oynamaları beklenir.

Her öğrencinin en iyi öğrendiği yol, onun öğrenme stilidir. Bir öğrencinin algılamasını, çevredeki diğer insanlarla ilişkilerini ve öğrenme çevresindeki davranışlarına etki eden bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik yapısı, onun öğrenme stilini belirler. Bu, bireysel farklılıklar bağlamında iyi veya kötü öğrenme stiline olmadığı söylenebilir. Önemli olan, her öğrencinin en uygun şekilde öğreneceği stile öğrenmesini sağlamaktır.

Kefe öğrenme stilini, bir bireyin öğrenme çevresini nasıl algıladığını, onunla nasıl etkileşimde bulunduğunu ve ona nasıl tepki verdiğini gösteren oldukça dengeli bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik özelliklerin karakteristik bileşeni olarak tanımlamıştır (Açıkgöz, 1996). Hunt (1979: 27)’a göre, “öğrenme stili, öğrencinin en iyi nasıl öğrenebileceğini ortaya koyan eğitsel koşullardır”. Öğrenme stili, öğrencinin ne öğrendiğini değil, nasıl öğrendiğini tanımlar. Öğrenme, yapıli bir yol üzerinde gerçekleşmelidir. Eğitimci ve öğretmenler, etkili öğrenme ortamlarını hazırlarken bu yapıdan haberdar olmalıdırlar (Güven, 2004: 26 ve Demirkaya, 2004: 54).

Scales (2000: 13)'e göre, “Öğrenme stilleri üzerine 1940’lı yıllardan bu yana pek çok araştırma yapılmış ve pek çok öğrenme stili modeli geliştirilmiştir” (Akt: Erden ve Altun, 2006). Brandt' in Guild ile yaptığı söyleşide; Guild, eğitimcilerin yaygın olarak kullandığı üç farklı öğrenme stili yaklaşımı olduğunu belirtmiştir. Bunlardan birincisi; “kişisel farkında olma” görüşüdür. Bu aslında bütün öğrenme stili kuramlarının görüşüdür, fakat Gregorc gibi bazı eğitimciler diğerlerinden daha fazla bir şekilde bunu vurgularlar. İkincisi; “program ve öğretim süreçlerine uygulama” görüşüdür. Bireylerin farklı biçimlerde öğrendikleri bilindiğinde, çok yönlü öğretim modelleri kullanılabilir. Bu yaklaşımı benimseyen araştırmacılar, Kolb, McCarthy, Butler ve diğer bazı araştırmacılarıdır. Üçüncü yaklaşım; “tanısal bakıştır”. Bireylerin anahtar denebilecek öğrenme stili öğeleri teşhis edilir ve mümkün olduğu kadar bu öğeler bireysel farklılıklar için hazırlanacak öğretim ve materyallerle eşleştirilir. Bu yaklaşımı benimseyenler arasında Rita Dunn, Kenneth Dunn, Marie Carbo gösterilebilir (Akkoyunlu, 1995: 105-109).

Morris ve McCarthy, (1990)' e göre, “bilgiyi nasıl öğrendiğimiz hakkında iki önemli farklılık vardır. Bunlardan birincisi, bilgiyi nasıl algıladığımız ikincisi, algıladığımız bilgiyi nasıl işlediğimizdir. Her birimiz gerçekleri farklı olarak algılarız, farklı yöntemlerle zihnimize yerleştiririz. Bazılarımız hissederek, bazılarımız izleyerek, bazılarımız düşünerek, bazılarımız yaparak gerçeklerin farkına varırız” (Akt: Demirkaya, 2004).

Bireylerin öğrenme stilini değerlendirmek öğretme-öğrenme süreci için çok önemlidir (Silver, Strong, 1997: 22). Öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi ile elde edilen bilgiler, yetişkinler için düzenlenecek öğrenme-öğretme ortamlarında nasıl bir yöntem geliştirileceği konusunda eğitimcilere yardımcı olabilir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1995: 37). Eğer bireylerin öğrenme stillerinin ne olduğu belirlenirse, bireylerin nasıl öğrendiği ve nasıl bir öğretim tasarımı uygulanması gerektiği daha kolay bir şekilde anlaşılabilir. Böylece öğretmen öncelikle kendisi için, sonra da öğrenci için buna uygun öğretim ortamları oluşturabilir (Babadoğan, 2000: 61- 63).

Kolb (1984), öğrenme stillerini, birinin bilgiyi algılama ve işlemdeki tercih ettiği yöntem olarak tanımlamıştır. Bu tanımlama onun dört aşamalı deneysel öğrenme çemberinden oluşmaktadır. Kolb, yaşantının işlemsel dönüşümü içerisinde, bilginin nerede yaratıldığına ilişkin deneysel öğrenmenin tanımını vermektedir (Chen, Toh, Ismail, 2005: 111-124).

Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri diğer kişilik ve öğrenme stilleri testinden ayrılmış, kapsamlı bir yaşantısal öğrenme ve gelişim kuramı temeline dayalı olarak eğitimde kullanılmıştır. Bu kuram, öğrenme sürecinin dört biçiminin birbirine göre derecesini ve genellenebilen yönelim farklılıklarını ortaya koymaktadır. Dört aşamadan oluşan döngüsel öğrenme sürecinde somut yaşantı, gözlem ve yansıtma için temel oluşturmaktadır. Bu gözlemler, sonuç çıkarılabilecek yeni uygulamalar aracılığıyla teorilere benzetilir. Bu uygulamalar, yeni yaşantılar oluşturmak için rehber olarak hizmet eder. Böylece, döngü oluşturulmuş olur. Etkili bir öğrenen olmak, iki karşıt kutuptaki becerileri göstermeyi gerektirir (De Bello, 1990: 203).

Yaşantısal öğrenme kuramı, 20. yüzyılın belirgin araştırmacılarından ve insan gelişim ve öğrenmesi teorisinde deneyimi merkeze alan bilim adamlarından John Dewey, Kurt Lewin,

Jean Piaget, William James, Carl Jung, Paulo Freire, Carl Rogers ve diğerleri yaşantısal öğrenme stiline holistik bir modelini ve birey gelişiminde multilinear bir model geliştirmişlerdir. Bu model, *Yaşantısal Öğrenme: Öğrenme ve Gelişimin Kaynağı Yaşantı* adlı eserde ayrıntılı olarak tanımlanmış ve altı maddede yapılandırılmıştır (Kolb, 2005). Bunlar;

1. Öğrenme, çıktı için değil süreç için en iyi tasarlamadır. Üst düzey öğrenmeyi geliştirmede dikkat edilmesi gereken durum, kendi öğrenmelerinde en iyi olabilmelerini sağlamak için öğrenme sürecinde öğrencileri etkin kılmaktır. Öğrenme çabalarının etkililiğinde bu süreç dönütü kapsar. "... eğitim, deneyimlerin yeniden yapılandırılması devamlılığı için tasarlanmıştır olmalıdır: ... eğitimin amacı ve süreci tek ve aynı şeydir" (Dewey 1897: 79).

2. Her öğrenme yeni bir öğrenmedir. Öğrenme, öğrencilerin bir konu hakkındaki inanç ve fikirlerini onların sınanabilir, test edilebilir, yenisi ve daha fazla saf fikirlerle bütünleştirilebilir olmasının süreci tasarlanmış en kolay yoludur.

3. Öğrenme, dünyaya uyumun diyalektiğinin zıt biçimler arasındaki çelişkilerinin çözümüdür. Çelişki, farklar ve uyumsuzluklar öğrenme sürecini yürüten öğelerdir. Öğrenme sürecindeki bu öğelerden her biri, karşı düşünce, duygu, hareket ve fikir biçimleri arasında değişimlerle farklı öğrenme biçimlerine neden olur.

4. Öğrenme, dünyaya uyum sağlama sürecinin bir bütünlüğüdür. Öğrenme tam olarak bilişsel bir sonuç değildir ama insanın düşünce, duygu, algı ve davranışlarının bütünleştirilmiş işlevinin bütünüdür.

5. Öğrenme, kişi ve çevre arasında doğan sinerjinin yani birlikte çalışma işlemlerinin sonucudur. Piaget' ye göre, öğrenme yeni deneyimlerin mevcut kavramlarla özümsemesi ve mevcut bilgilerin yeni deneyimlere uyum sürecinin denkleştirilmesi ile meydana gelir.

6. Öğrenme, bilgi yaratma yöntemidir.

Öğretme stilleri ile öğrenme stillerini eşleştirmenin öğrenci başarısı üzerinde etkili olduğunu gösteren az sayıda araştırma vardır (Kolb, 1985). Kolb' un öğrenme modelinde bireylerin öğrenme stilleri bir döngü şeklindedir ve öğrenme stili envanteri ile bireylerin bu döngünün neresinde yer aldığı belirlenir. Bu döngü içinde dört öğrenme biçimi bulunmaktadır. Bunlar Somut Yaşantı (SY), Yansıtıcı Gözlem (YG), Soyut Kavramsallaştırma (SK) ve Aktif Yaşantı (AY)'dır. Ancak her bireyin öğrenme stiline belirleyen tek bir biçim bulunmamaktadır. Her bireyin öğrenme stili bu dört temel biçimin bileşenidir. Bu nedenle, bir öğrenme durumu içerisinde çeşitli durumlar bir araya getirilerek yerleştirilmiştir. Bireylerin puanlarının toplamı ile bireylerin en uygun hangi öğrenme stiline girdiği belirlenir. Bu öğrenme stilleri "Değiştiren", "Özümseyen", "Ayrıştıran" ve "Yerleştiren", dir. Bu dört farklı öğrenme stili bireyin hem baskın öğrenme stiline hem de öğrenme tercihlerini ortaya çıkarır (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Öğrenme stilleri bakımından tanımlanan bu kavramlara Piaget'nin bilişsel gelişim kuramında ve Guilford'un zeka yapısı modelinde de karşılaşıyoruz. Öğrenme stiline nasıl belirleyebiliriz sorusuna Guild ve Garger (1986) beş yol öneriyor: 1) Kendini rapor eden envanterler, 2) Testler, 3) Yapısal görüşmeler,

4) Öğrencileri öğrenirken gözleme, 5) Öğrenciler tarafından üretilen ürünleri değerlendirme (Babadoğan, 2000: 61-63).

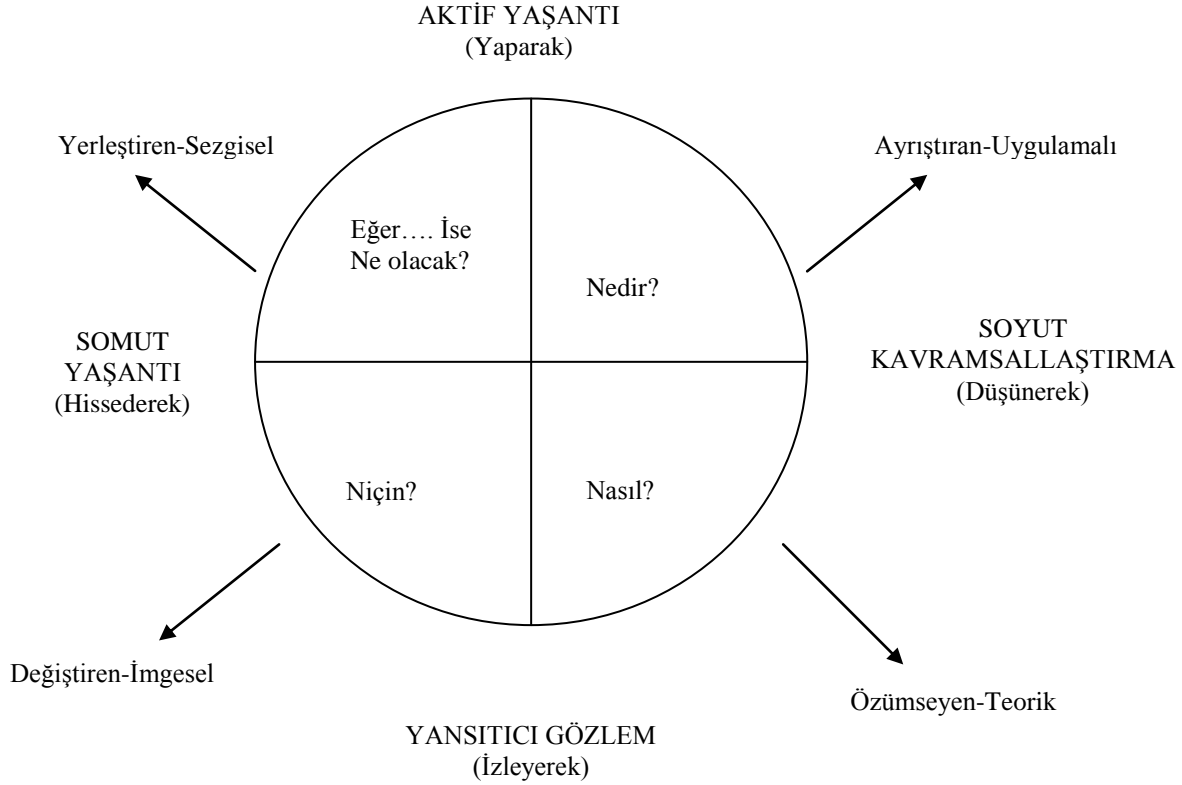
Sözü edilen öğrenme stillerinin temel özellikleri ve her bireyin bu stillere uygun öğrenme yaşantısı ilişkisini şöyle boyutlandırabiliriz (Akt: Aşkar ve Akkoyunlu, 1993):

1.Tip Öğrenenler-Değiştiren Öğrenci: (Kolb, 1984; Jonassen ve Grabowski, 1993; Felder, 1996; Riding ve Rayner, 1998; Guild ve Garger, 1991)' e göre, “Somut Yaşantı (hissederek) ve Yansıtıcı Gözlemin (izleyerek) bileşeni değiştiren öğrenme stilini vermektedir. Bu öğrenme stiline sahip bireyler, somut durumlara çok farklı açılardan bakma konusunda başarılıdır. Bu bireyler, beyin fırtınasında olduğu gibi fikirlere odaklanma ve fikirleri ilişkilendirme konusunda yeteneklidirler. Değiştiren öğrenme stiline sahip bireylerin, kültürel ilgileri yoğundur. Bu bireyler, düşünceleri biçimlendirirken kendi duygu ve düşüncelerini göz önüne alırlar. Öğrenme etkinliklerinde bireysel çalışmayı tercih eden bu bireylerin, belirleyici sorusu “Niçin?”dir. Bu tür öğrenenlere, öğretmenler motive eden biri olarak yardım etmelidir”

2.Tip Öğrenenler-Özümseyen Öğrenci: (Kolb, 1984; Jonassen ve Grabowski, 1993; Felder, 1996; Guild ve Garger, 1991)'e göre, “Soyut Kavramsallaştırma (düşünerek) ve Yansıtıcı Gözlemin (izleyerek) bileşeni, özümseyen, öğrenme stilini vermektedir. Bu öğrenme stiline sahip bireylerin en önemli özellikleri arasında düşünme yeteneği, değer ve anlamların farkında olması yer alır. Bu bireyler, bir şeyler öğrenirken soyut kavramlar ve fikirler üzerinde odaklanırlar. Bu tür öğrenenlerin belirleyici sorusu “Nedir?”dir. Özümseyen öğrenme stiline sahip bireyler, yapılandırılmış sistematik bilgiyi tercih ederler. Bu öğrenme stiline sahip bireylere öğretim yapan kişinin, etkili olmak için, uzman olarak görev yapması gerekmektedir”.

3.Tip Öğrenenler-Ayrıştırıcı Öğrenci: (Kolb, 1984; Jonassen ve Grabowski, 1993; Felder, 1996; Riding ve Rayner, 1998; Guild ve Garger, 1991)' e göre, “Ayrıştırıcı Öğrenme Stiline Soyut Kavramsallaştırma (düşünerek) ve Aktif Yaşantının (yaparak) bileşeni oluşturmaktadır. Problem çözme, karar verme, fikirlerin mantıksal ve sistematik planlanması, bu öğrenme stiline sahip bireylerin belli başlı özellikleridir. Bu bireyler sosyal ve kişisel etkinlikler yerine teknik sorunlarla uğraşmayı tercih etmektedirler. Ayrıştırıcı bireyler, detaylara önem verirler, parçalardan hareketle bütünü anlamaya çalışırlar. Öğrenme etkinliklerinde basamakları sıra ile takip ederler. Bu tür öğrenmeyi tercih edenlerin “Nasıl?” belirleyici sorusudur. Öğretmen etkili olmak için bir antrenör gibi görev yapmalıdır”.

Tablo 1: Öğrenme Stilleri Belirleme Diyagramı

4.Tip Öğrenenler-Yerleştiren Öğrenci: (Kolb,1984; Jonassen ve Grabowski, 1993; Felder, 1996; Guild ve Garger, 1991)’e göre, “Somut Yaşantı ve Aktif Yaşantı öğrenme biçimi içerisinde yer almaktadır. Planlama yapma, kararları yürütme ve yeni deneyimler içinde yer alma belli başlı özellikleridir. Öğrenme durumunda bireyler açık fikirli ve değişimlere karşı kolaylıkla uyum sağlarlar (Kolb, 1984). Yaparak ve hissederek öğrenme söz konusudur. Araştırarak, bir şeyleri keşfederek öğrenmekten hoşlanırlar. Diğer bir deyişle, uygulamaya ve keşfetmeye dayalı öğrenmeyi tercih ederler. Bu tipin belirleyici sorusu; “Eğer ise ne olacak?” dir. Öğretici etkili olmak için, kendi kendilerine bir şeyleri keşfetmelerini sağlamak üzere öğrencilere en üst düzeyde fırsatlar sağlamalı ve kendi kenara çekilmelidir”.

Birey kendi öğrenme stillerine uygun koşullarda daha kolay ve etkili öğrenir. Aynı öğretim etkinliği bir öğrenci için mükemmel olarak kabul edilirken, diğeri için katlanılması zor bir süreç olabilir. Bu nedenle okul öğrenmelerinde kendi stillerine uygun öğrenme ortamında bulunanlar, diğelerine göre daha başarılı olurlar (Erden ve Altun, 2006: 21-22).

Hangi yaklaşıma uygun hazırlanmış olursa olsun, yüksek öğretim programlarının amacı, orta öğretimden gelen öğrenci profilini hedeflenen en üst düzeye çıkarmaktır. Ancak, günümüzde öğrencilerin dar kalıplara göre, yaratıcılıktan yoksun, düşünme gücü zayıf biçimde yetiştirildikleri ve uygulanan programların bilgi toplumunu oluşturmada yetersiz kaldığı söylenebilir. Bu tarz bir sorunun giderilmesi için yapılabilecek çalışmalardan biri de öğretmen adaylarına öğrenme stilleri hakkında bilgi vermek ve bu öğrenme stillerini en etkili şekilde kullanabilecekleri ortamlar yaratarak kullanmalarını sağlamak olacaktır. Yüksek

öğretimde nitelikli öğretimin gerçekleştirilememesinin nedenlerinden biri, geçerli çözümlerin bulunmamasından kaynaklanmaktadır.

Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu araştırma ile MAKÜ Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Cinsiyet (kız-erkek) ve öğrenim gördükleri programının sınıf düzeylerinin öğrenme stilleri bakımından bir farklılığa yol açıp açmadığını belirlemeye dönük tarama türünde desenlenmiş bir çalışmadır.

Eğitim-öğretim etkinliklerinin öğrencinin öğrenme stiline uygunluğu akademik başarıyı etkileyebilecek faktörlerden birisidir. Bireyin kendisine en uygun öğrenme stilini bilmesi öğrenme gücünü artırmasına yardım eder (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993:105-109). Öğrencilerin okul başarısızlıklarını en alt düzeye indirmek, hatta ortadan kaldırmak için çok yönlü araştırmaların yapılması gerekmektedir (Küçükahmet, 1997). Yapılan bu araştırma meslek seçimini yapmış öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin öğretmenlik alanlarına göre değişip değişmediğini tespit etmek bakımından önemlidir. Ayrıca, öğretim sürecindeki uygulamalar bazı öğrenciler için uygun öğrenme koşulları oluştururken öğrenme stili farklı olan öğrenciler için dezavantaj oluşturabilir. Avantaj veya dezavantaj öğrenmenin göstergesi olarak kabul edilen akademik başarılarına bir şekilde yansiyabilir.

Bu araştırma, öğrenme stilleri farklı olan öğrencilerin öğrenme düzeylerinin, dolayısıyla akademik başarı durumlarının farklı öğrenme stiline sahip öğrenciler için avantaj veya dezavantaj oluşturup oluşturmadığını tespit etmek bakımından da önemlidir. Öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi, öğretmenlere öğretim sürecinde nasıl bir yöntem geliştirecekleri konusunda yardımcı olabilir (Akkoyunlu, 1995: 105-109). Sınıf içi öğrenme-öğretme etkinliklerinin öğrencinin öğrenme stiline uygun olması, öğrencinin öğrenmesini kolaylaştıracak ve akademik başarısının artmasına katkı sağlayacaktır. Diğer taraftan, kendi stilinin özelliklerini bilen bir öğretici stillerindeki karşılıklarını bularak daha verimli bir öğretim hizmeti tasarlayabilir. Hatta vereceği her ders için ayrı ayrı kendine özgü ders tasarımları da geliştirebilir (Babadoğan, 2000: 62-63).

2. YÖNTEM

Bu araştırma öğretmen adaylarının baskın öğrenme stillerini belirlemek için tarama modelinde yapılmış betimsel bir çalışmadır. Betimsel araştırmalar; olayların, objelerin, varlıkların, kurumların, grupların ve çeşitli alanların “ne” olduğunu betimlemeye, açıklamaya çalışan araştırmalardır. Betimleme araştırmaları, var olan olayların daha önceki olay ve koşullarla ilişkilerini de dikkate alarak, durumlar arasındaki etkileşimi açıklamayı hedefler (Kaptan,1989).

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, öğretmen adaylarının cinsiyet ve öğrenim gördükleri programının sınıf düzeyleri değişkenlerine göre öğrenme stillerini incelemek üzere planlanmış betimsel bir çalışmadır.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın evreni Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü 1, 2, 3 ve 4. sınıf öğretmen adaylarıdır. Araştırmaya bu bölümde öğrenim gören toplam 132 öğretmen adayı içerisinden seçkisiz örnekleme yöntemi ile belirlenen 85 öğretmen adayı dahil edilmiştir. Bu adaylara uygulanan ve geçerli sayılan 81 öğrenme stili envanteri değerlendirmeye alınmıştır.

2.3. Veri Toplama Aracı

Verilerin toplanması aşamasında örneklem alınan öğretmen adayının öğrenme stillerini belirlemek amacıyla Kolb (1976) tarafından geliştirilen ve Kolb (1985) tarafından yeniden düzenlenen, Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkiye’de uygulanabilirliği kanıtlanan 12 maddeden oluşan Kolb Öğrenme Stili Envanteri (Learning Style Inventory) kullanılmıştır. Aşkar ve Akkoyunlu (1993: 37-47) tarafından yapılan geçerlik ve güvenilirlik çalışması sonucunda, envanterin dört boyutuna (öğrenme biçimlerine) ait güvenilirlik katsayılarının (Cranbach) 0.73 ile 0.83 arasında değiştiği kanıtlanmıştır.

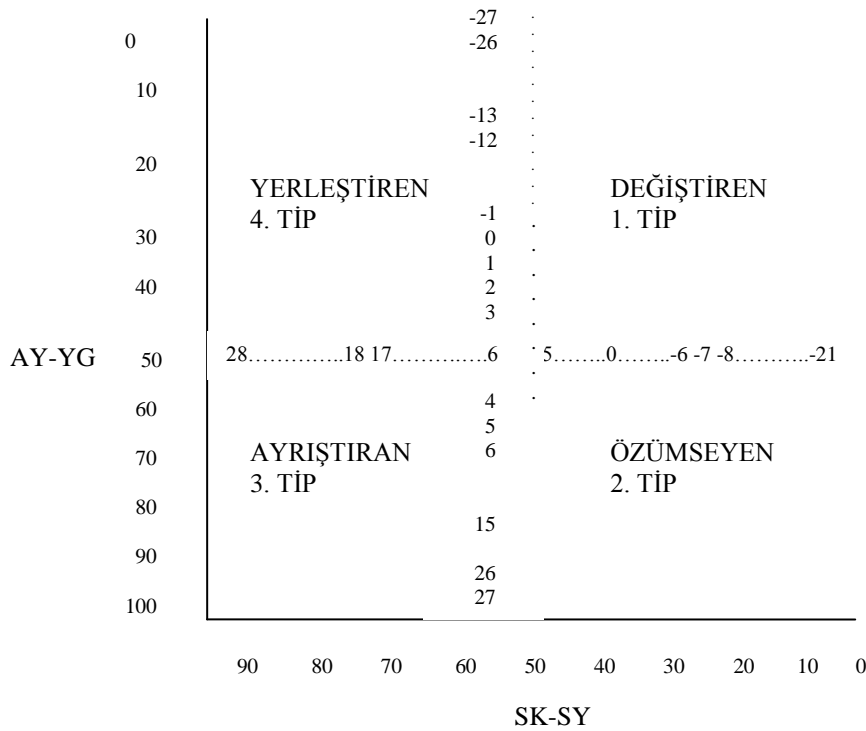
2.4. Verilerin Toplanması

Kolb öğrenme ölçeğinde bulunan soruların cevapları Somut Yaşantı (SY), Yansıtıcı Gözlem (YG), Soyut Kavramsallaştırma (SK), Aktif Yaşantı (AY) sıralamasıyla yapılmıştır. Çalışmaya katılan her öğretmen adayının her bir soru için yapacağı sıralama sonucu, ölçeğin sonunda Somut Yaşantı (SY), Yansıtıcı Gözlem (YG), Soyut Kavramsallaştırma (SK), Aktif Yaşantı (AY) puan toplamları hesaplanmış ve SK-SY ile AY-YG farkları bulunmuştur. Bulunan bu değerlere göre adayın hangi öğrenme stiline sahip olduğu da aşağıdaki tabloya göre belirlenmiştir. Söz konusu envanter her birinde dörder seçenek bulunan on iki durumu kapsamaktadır. Envanter her durum için “*en uygun olan 4, ikinci uygun olan 3, üçüncü uygun olan 2, en az uygun olan 1*” biçiminde yanıt seçenekleri olan dörtlü derecelendirme türünde yapılandırılmıştır. Elde edilen bu değerler deneyimsel öğrenme kuramına göre düzenlenmiş bir grafik üzerine yerleştirilmiştir. Bu grafik, uyum sağlayıcı, ayırt edici, dönüştürücü ve özümleyici olmak üzere dört alana ayrılmıştır. SK-SY ve AY-YG’den elde edilen sayısal değerlere göre bu grafik üzerinde öğrencilerin dört öğrenme stilinden hangisinde yer aldıkları belirlenmiştir. Bu çalışmanın ardından her bir öğrenme stiline sayısal bir değer verilmiş ve buna göre öğrencilerin öğrenme stilleri bilgisayar ortamına girilmiştir. Her bir adaya ait öğrenme stili ile ilgili elde edilmiş sayısal değerler kişisel bilgilere yönelik verilerin bulunduğu dosyaya aktarılmıştır.

Her bir verinin hesaplanmasını bir örnekle gösterecek olursak;

Örneğin SK-SY farkı 14, AY-YG farkı -23 ise bu öğrenci Tablo 2 ye göre 2. tip “özümseyen” öğrenme stiline sahiptir denilebilir.

Tablo 2: Öğrenme Stilleri Envanteri Analiz Diyagramı

2.5. Verilerin Çözümlemesi

Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin çeşitli özelliklere göre değişiklik gösterip göstermediğini belirlemeye yönelik sayısal karşılaştırmalar için frekans (f), yüzde (%) ve “Kay Kare (Chi-square) Testi”nden yararlanılmıştır. Ki kare bağımsızlık testi iki veya daha fazla değişken grubu arasında ilişki bulunup bulunmadığını belirlemek için kullanılır. Bu testin uygulanabilmesi için gözlem sonuçlarının sınıflandırılmış veya gruplandırılmış birleşik seriler şeklinde gösterilmesi gerekir (Kalaycı 2006). Araştırma verilerinin istatistiksel çözümlenmeleri SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada yapılan istatistiksel çözümlenmelerde anlamlılık düzeyi .05 olarak benimsenmiştir.

3. BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde araştırmanın temel amacına bağlı olarak elde edilen bulgu ve yorumlara yer verilmiştir.

Tablo 3: Öğretmen Adaylarının Cinsiyet (Kız/Erkek) Özelliklerine Göre Öğrenme Tipleri Bakımından Dağılımı

		ÖĞRENME TİPLERİ					
			I TİP (Değiştiren)	II. TİP (Özümseyen)	III. TİP (Ayrıştıran)	IV. TİP (Yerleştiren)	TOPLAM
CİNSİYET	KIZ	f	6	18	14	7	45
		%	13,3	40,0	31,1	15,6	100,0
	ERKEK	f	8	17	8	3	36
		%	22,2	47,2	22,2	8,3	100,0
TOPLAM		f	14	35	22	10	81
		%	17,3	43,2	27,2	2,3	100,0

$p < .05$; $X^2 = .461$

Tablo 3'e göre, toplam 81 beden eğitimi öğretmen adayının %17.3'ü I. Tip *Değiştiren*, %43.2'si II. Tip *özümseyen*, %27.2'si III. Tip *ayrıştıran* ve %2.3'ü de IV. Tip *yerleştiren* öğrenme stiline sahip olduğu görülmüştür. Cinsiyet değişkeni dikkate alındığında, toplam 45 kız öğretmen adayında bu oran sırasıyla %13.3, %40, %31.1 ve %15.6 olurken; toplam 36 erkek öğretmen adayında %22.2, %47.2, %22.2 ve %8.3 olarak tespit edilmiştir.

Öğretmen adaylarının toplam genel dağılımına bakıldığında, en üst değer olarak II. Tip *özümseyen*, en alt değer olarak ta IV. Tip *yerleştiren* öğrenme stiline sahip olduğu görülmüştür. Sınıflara göre bazı farklılıklar görülmekle birlikte *özümseyen* ve *ayrıştıran* öğrenme stillerini tercih eden öğretmen adaylarının oranı toplamda %70,4 olmuştur. *Ayrıştıran* ve *özümseyen* öğrenme stillerine sahip bireylerin ortak yönü algılamada soyut kavramsallaştırmayı tercih etmeleri, bir başka deyişle düşünerek öğrenmeleri; temel farklılıkları ise birinci grubun bilgiyi işleme aşamasında yansıtıcı gözlemi tercih etmesi, yani izleyerek öğrenmesi; ikinci grubun ise bilgiyi işlemede aktif yaşantıyı tercih etmesi yani yaparak/uygulayarak öğrenmesidir.

Cinsiyet değişkeni bakımından bu dağılımda kız ve erkek öğretmen adaylarda en üst ve en alt değer sırası değişmemiştir. Ancak, kız öğretmen adaylarındaki öğrenme tiplerine göre dağılım, erkeklere göre daha yaygın görünmektedir. Bu dağılıma göre erkek öğretmen adaylarında en üst değere sahip II. öğrenme tipindeki oran (%47,2), kızlara göre (%40) daha yüksek değerde gerçekleşmiştir. Dağılımda kız öğretmen adaylarında en alt değer (%13.3) I. Tip olarak görülürken; erkeklerde bu değer (%8.3)'e düşmüştür.

Öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri ile cinsiyetleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı bulgusu, ilgili alanyazındaki pek çok araştırma bulgusu ile desteklenmektedir (Çağlayan, 2008; Truluck, 1999; İlhan 2002; Arslan, B. ve Babadoğan, C.

2005). Bu sonuçlara göre, kız ve erkek öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tercihlerinin birbirlerinden farklı olmadığı söylenebilir.

Tablo 4: Öğretmen Adaylarının Öğrenim Gördükleri Sınıflara Göre Öğrenme Tipleri Bakımından Dağılımı

		ÖĞRENME TİPLERİ					
		I TİP	II. TİP	III. TİP	IV. TİP	TOPLAM	
SINIF	1. SINIF	f	3	13	4	0	20
		%	15,0	65,0	20,0	0	100,0
2. SINIF	f	2	8	6	2	18	
	%	11,1	44,4	33,3	11,1	100,0	
3. SINIF	f	4	9	6	2	21	
	%	19,0	42,9	28,6	9,5	100,0	
4. SINIF	f	5	5	6	6	22	
	%	22,7	22,7	27,3	27,3	100,0	
	f	14	35	22	10	81	
TOPLAM	%	17,3	43,2	27,2	12,3	100,0	

$p < .05$; $X^2 = .189$

Tablo 4'e göre, beden eğitimi öğretmen adaylarının en yüksek oranda %43.2 ile II. Tip (özümseyen), en az oranda da (%2.3) IV. Tip (yerleştiren) öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Ancak bu dağılım sınıf düzeylerine göre önemli düzeyde farklılaşmaktadır. Bu farklılaşma 1. sınıflardan 4. sınıflara doğru oransal olarak sistematik bir değişme biçiminde olmaktadır. Öğrenme tipi en yüksek (%65,0) oranda 1. sınıflarda gerçekleşirken, bu oran 2. sınıflarda %44,24, 3. sınıflarda 42,9 ve 4. sınıflarda %22,7 düzeyinde olmuştur. Sınıf düzeyinin artması, ağırlıklı olan 2. Tip (özümseyen) öğrenme stili oranının giderek azalan bir değişme eğilimi göstermiştir. Diğer taraftan, 1. Sınıflarda hiçbir öğretmen adayı 4. Tip (yerleştiren) öğrenme stilinde yer almazken, bu oran üst sınıflarda giderek artış göstermiştir. Sınıflara göre ortaya çıkan en fazla ve en az dağılım özelliği gösteren öğrenme tiplerindeki bu değişim, 4. sınıflarda öğrenme stil türlerine göre dengeli denilebilecek bir dağılıma dönüşmüştür.

Sınıflara göre farklılaşan öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, öğretim süreci içinde önemli ölçüde değişime uğrama eğilimi göstermişlerdir. Bu değişim, soyut kavramlar ve fikirler üzerinde odaklanmak, kavramsal modeller yaratmak öğrenme modelinden; planlı olmak, kararları uygulamak, yeni deneyimler içinde olmak ve açık fikirliliği temsil eden bir öğrenme modeline doğru yönelmek eğilimi taşıdığını ortaya koymaktadır. Ancak bu eğilim,

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğretmen adaylarının kullanmakta oldukları öğrenme stillerinde öğrenim gördükleri sınıf düzeylerine göre farklılığa yol açtığı anlamına gelmemektedir. Başka bir deyişle, öğrencilerin sınıf düzeylerindeki değişikliklerin onların sahip oldukları öğrenme stillerini etkilemediği görülmektedir. Kaf Hasırcı (2006)'nın öğrencilerin baskın öğrenme stillerini belirlemek ve sınıf düzeyine göre farklılaşma olup olmadığını saptamak üzere yürüttüğü çalışmasında, baskın öğrenme stillerinin sınıf düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma göstermediğini bulmuştur. Bu sonuç Kaplan ve Kies'in (1995) belirttiği gibi, öğrenme stiline doğuştan gelen ve yaşam boyu kolayca değişmeyen bir özellik olarak ortaya çıktığı görüşünü destekler niteliktedir.

Bu araştırma bulgusuna göre, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği öğretmen adaylarının büyük bir kısmının özümleyici ve ayrıştırıcı öğrenme stillerine sahip oldukları, sahip olunan öğrenme stiline cinsiyetlere ve sınıf düzeylerine göre farklılaşmadığı ortaya çıkmıştır.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği öğretmen adaylarının toplam dağılımı dikkate alındığında, bu grubun II. Tip (özümseyen) öğrenme stiline sahip oldukları görülmektedir.

Cinsiyet değişkenine göre, kız ve erkek öğretmen adaylarının öğrenme stilleri bakımından anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır.

Araştırma bulgularına dayalı olarak ulaşılan sonuçlara ilişkin şu önerilere yer verilebilir:

1. Farklı öğrenme tiplerine sahip öğretmen adaylarının bir arada bulunması, onların bu farklılıklarını ortaya koyarak daha etkili, verimli ve istekli olarak dersin işlenişine daha fazla katkı sağlayabilirler.

2. Nasıl?, Nedir?, Niçin?, Eğer... ise ne olacak? sorularına cevap bulmak için düzenlenen bir dersten tüm bölüm öğretmen adayları daha etkili olarak yararlanabilirler.

3. Farklı öğrenme stillerine sahip öğretmen adaylarının birbirleriyle etkileşimi sonucu zihinsel aktivitelerini arttırabilir ve kendi öğrenme stillerini oluşturabilirler. Öğretmenler bu nedenle öğretmen adaylarını grup aktiviteleri yapmaya özendirmeli, birlikte çalışmalarını sağlayan ortamlar yaratmalıdırlar.

4. Öğretmenler, öğretmen adaylarının hangi öğrenme stiline sahip olduklarını bilmesi gerekir. Bu amaçla, öğrenme stilleri ile ilgili bütün öğretmenlere yönelik bir hizmet içi eğitim programı hazırlanabilir.

5. Bu bulgular öğretmen yetiştiren kurumlarda çalışan öğretim elemanlarının verdiği derslerde öğretmen adaylarının öğrenme stillerini dikkate almaları için ışık tutabilir. Böylelikle, öğretmen adaylarının öğrenimleri süresince, hem kolay öğrenmelerine hem de öğrenmeye ve derslere karşı olumlu tutumlar geliştirmelerine yardımcı olabilir.

6. Bu araştırma bulgularının diğer bölüm öğretmen adaylarıyla benzer sonuçlar ortaya koyup koymadığı karşılaştırmalı olarak incelenebilir.

7. Baskın öğrenme stillerine göre öğretimin düzenlenmesi yoluyla, mesleki eğitimin bireylerin öğrenme stilleri üzerindeki etkisi incelenebilir.

KAYNAKLAR

- Açıkgöz, Kamile. Etkili Öğrenme ve Öğretme. Kanyılmaz Matbaası, İzmir: 1996.
- Akkoyunlu, B. (1995). Bilgi Teknolojilerinin Okullarda Kullanımı ve Öğretmenlerin Rolü, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11, s.105-109.
- Arslan, B. ve Babadoğan, C. İlköğretim 7. ve 8. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Akademik Başarı Düzeyi, Cinsiyet Ve Yaş İle İlişkisi. *Eğitim Araştırmaları*, 2005; 21: 35-48.
- Aşkar, P. ve Akkoyunlu, B. (1993). *Kolb Öğrenme Stili Envanteri*. *Eğitim ve Bilim*, (87), s. 37-47.
- Babadoğan, C. (2000). Öğretim Stili Odaklı Ders Tasarısı Geliştirme, *Milli Eğitim Dergisi*, (147), s.61-63.
- Chen, C. J., & Toh, S. C. , Ismail, W. M. F. W. (2005). A Feasible Instructional Development Model For Virtual Reality (VR)-Based Learning Environments: Its efficacy in the novice car driver instruction of Malaysia. *Educational Technology Research & Development*, 53(1), 111–123.
- Çağlayan, H.S. ve Taşğın, Ö. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu sınavına başvuran aday öğrencilerin öğrenme biçemlerinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2008; 20: 119–212.
- Dunn, R., Beudury, J., Klavas, A. (1989). *Survey of Research on Learning Styles, Education Leadership*, s. 50-57, Çev. Cem Babadoğan, *Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 2001, 24-2, 604-619).
- Demirkaya, H (2004). Yaşantısal Öğrenme Kuramının Coğrafya Öğretimine Uygulanması. *SDÜ Burdur Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5 (7), 54-55.
- De Bello, T.C (1990). Comparasion of Eleven Major Learning Styles Models: Variables, Appropriate Populations, Validity of Instrumentation and The Research Behind Them. *Journal or Reading, Writing, and Learning Disabilities*, 6: 203 - 222. [Online]: <http://www.ldrc.ca/projects/atutor/content/7/debello.htm> adresinden 23. 06. 2011 tarihinde indirilmiştir.
- Erden, M. & Altun, S. (2006). Öğrenme Stilleri. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları Ltd. Şti.
- Ergür, D. O. (1998). Hacettepe Üniversitesi Dört Yıllık Lisans Programındaki Öğrenci ve Öğretim Üyelerinin Öğrenme Stillерinin Karşılaştırılması. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi.

- Given, Barbara K. (1996). Learning Styles; A Syntesized Model. *Journal of Accelerated Learning and Teaching*, 21, 11-44, Online): http://www.ialearn.org/files_jalt/jalt_21_1996_1%20&%202.pdf adresinden 26.08.2010 tarihinde indirilmiştir.
- İlhan, A. İngilizce Kurslarına Devam Eden Kursiyerlerin Öğrenme Stilleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü; 2002.
- Kaf Hasırcı, Ö. Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2006; 2 (1): 15–25.
- Kalaycı, Ş. (Ed.) (2006). *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri*, Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Kaplan, E. J. ve Kies, D. A. Teaching Styles and Learning Styles. *Journal of Instructional Psychology*, 1995; 22 (1): 29–34.
- Kaptan, S. (1989). *Bilimsel Araştırma ve Gözlem Teknikleri*. Ankara: Tekışık A. Ş. Veb Ofset Tesisleri.
- Kolb, A.Y ve Kolb (2005). *The Kolb Learning Style Inventory—Version 3.1 2005 Technical Specifications*, 2).
- Kolb, D.A (1985). *Learning Style inventory: Self Scoring Inventory and Interpretation Booklet*. Boston: McBer and Company.
- Küçükahmet, L. (1997). *Eğitim Programları ve Öğretim-Öğretim İlke ve Yöntemleri*, Ankara: Gazi Kitabevi. Oral, B. (2003).
- Oğuz, A. (2004). Bilgi çağında yüksek öğretim programları. *Milli Eğitim Dergisi*. Güz- 164, 15 Haziran 2008 <http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/164/oguz.htm>.
- Prawat, R.S. (2008). Constructivism. In N. Salkind (Ed.) *Encyclopedia of Educational Psychology*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Truluck, J. E. ve Courtenay, B. C. Learning Style Preferences Among Older Adults. *Educational Gerontology*, 1999; 25: 221–236.
- Silver, H ve Strong, Richard (1997). Integrating Learning Styles and Multiple Intelligences, *Educational Leadership*/September, 55(1), 22.
- Şimşek, N. (2002). Big16 Öğrenme Biçemleri Envanteri, *Eğitim Bilimleri ve Uygulama* 1, (1), 33-47.
- Yaşar, Ş. (1998). Yapısalcı kuram ve öğrenme öğretme süreci. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1-2), 68-75.

EXTENDED ABSTRACT

In line with constructivist education, various changes in learner and teacher roles arose from the perception of the learner's constructing knowledge. Accordingly, learner's being readiness, experiences and learning styles have a critical role for learning when it is necessary that teachers with constructivist manner offer options suitable for the individual differences of the learners and have a leading role as a guide for learners' making their own decision. To this respect, the learning environment in which each learner can learn by the most suitable style for them. Educators and teachers ought to be informed about this when they prepare effective learning environments (Güven, 2004: 26 and Demirkaya, 2004: 54).

Kolb (1984) defined the learning styles as the method preferred by the individual in the perception and processing of the knowledge. In Kolb's learning model, learning styles of the individuals are in a circular shape, and Learning Style Inventory determines where individual takes place in this circle. However, there is not an only way to specify the learning style of each individual. Each individual's learning style is a component of these four main forms. For this reason, different combined situations are positioned in a learning situation. Total scores of the learners states the appropriate learning style for the individual. These learning styles are 'Diverging', 'Assimilating', 'Converging', and 'Accommodating'. These four different learning styles reveal both dominant learning style and learning preference of the individual (Askar ve Akkoyunlu, 1993).

The relation between the main features of the learning styles at issue and individuals' appropriate learning experiences to these styles is dimensioned below (Akt: Aşkar ve Akkoyunlu, 1993):

- Type 1 Learner-Diverging Learner
- Type 2 Learner-Assimilating Learner
- Type 3 Learner-Converging Learner
- Type 4 Learner-Accommodating Learner

The aim of the study is to determine the learning styles of the teacher candidates from MAKU Faculty of Education Physical Education and Sports Department. The study, in which screening model as one of descriptive research methods was used as the research method intends to reveal whether gender (man-woman) and class level of the teacher candidates cause any difference in terms of learning styles.

The population of the study is composed of Mehmet Akif Ersoy University Faculty of Education Physical Education and Sports Department 1st, 2nd, 3rd and 4th grade students. 85 students who were selected by random sampling method among 132 students studying at this department were included into the study. 81 learning style inventories which were applied to these students and regarded valid were evaluated.

During the process of collecting data in order to determine the learning styles of the students who were selected for sampling, Kolb Learning style Inventory, which is composed of 12 items and was proved to be applicable in Turkey by Askar ve Akkoyunlu (1993) and

improved by Kolb (1976) and revised by Kolb (1985) was used. [Reliability coefficient](#) belonging to four layers (learning styles) of the inventory differs from (Cranbach) 0.73 to 0.83 (Askar ve Akkoyunlu, 1993: 37-47).

Frequency (f), percentage (%) and Chi-square Test were utilized for numeric comparisons in order to determine whether learning styles of the teacher candidates differ under various features. Statistical data analysis of the research data was conducted by using SPSS (Statistical Package for the Social Sciences). In the statistical analysis of the study, significance level was regarded as .05.

According to the obtained findings, general total range of 81 teacher candidates studying at Physical Education and Sports Department reveals that they have Type II *assimilating* learning style as the highest level and Type IV *accommodating* learning style as the lowest level. In other words, taking into consideration the total range of the teacher candidates of Physical Education and Sports Department, it is clear that this group has Type II (assimilating) learning style. Bearing in mind the level of the class of the teacher candidates, it was found out that teacher candidates have Type II *assimilating* learning style as the highest level, 43.2% and Type IV *accommodating* learning style as the lowest level, 2.3%. As a result it is apparent that most of the teacher candidates studying at Physical Education and Sports Department have assimilating and diverging learning styles, and learning styles do not differ in terms of gender and class levels.

Based on the research findings and results these suggestions could be offered:

- 1- Students having different learning types' being together can contribute to create a motivating and effective learning environment by highlighting their differences at issue.
- 2- All students of the department can make use of a lesson which is designed to find answers for the 'How?, What?, Why?, What happens if...?' questions more effectively.
- 3- Students can improve their mental activities and compose their own learning style as a result of the interaction of the students having different learning styles. For this reason teachers should encourage students to do group activities and should create environments enabling students work together.
- 4- Teachers should be aware of the learning styles of the students. For that purpose, an in-service training activity can be held aimed at learning styles and concerned teachers.
- 5- These findings could provide an insight for the instructors working at institutions training teacher candidates to take into consideration the learning styles of the students in the lessons. So, this could make a contribution to lead teacher candidates to learn easier and develop positive attitude towards learning and lessons during their education.
- 6- It can also be researched whether these findings have similar results within the students from other departments.
- 7- By organizing teaching process based on the dominant learning styles, the effects of vocational education on individuals' learning styles could be researched. Comparative studies can also be conducted by handling with other departments.